

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Sv̄b B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Revocatio Privilegiorum, Consuetudinvm, & statuorum prestandi, seu
recipiendi fructus, distributiones, seu dulciaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

præsentium aut attributa prædictis Ordinarijs iurisdictionis explicatio, seu exercitium, vel executio impediri valeat, quomodocunque vel differri, & de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, ceterisque contrarijs quibuscunque. Literis prædecessoris huiusmodi nihilominus in suo robore duraturis. Volumus autem ut præsentium exempla etiam impressa edantur, eaque Notarij publici manu, & cuiuscunque Curia Ecclesiastica, eiusve Prælati sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem in iudicio, & extra ubique locorum faciant, quam ipsa præsentia facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ priuationis, statuti, decreti, innodationis, iniunctionis, delegationis, concessionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Kal. Iunij, Pontificatus nostri Anno quarto.

Cæs. Glorierius.

REVOCATIO PRIVILEGIORVM, CONSVETVDINVM,
& statutorum præstandi, seu recipiendi fructus, distributiones, seu dulciaria.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DVrum nimis, & incommodum arbitramur, quod Ecclesiarum ministri in ijs, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, dispensia patiantur. Quo circa cum ad rem, simulque prohibendam ab Ecclesia Dei auaritiæ prauitatem, editas ante hac sanctiones minimè satis esse intelligimus, nouæ constitutionis subsidio cogimur prouidere. Cum itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium, & Collegatarum constitutionibus, aut ex praua consuetudine obseruari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia prouisione, siue admissione ad possessionem alicuius Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficij, canonicatû, aut præbendarû, vel partè prouentû, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, cõpensationes ve illicitæ, aut etiã quæ in aliquibus Ecclesijs dicuntur turnorû lucra, interponerentur licet sancta Synodus Tridentina hæc deestata mādauerit Episcopis, ut quæcunque huiusmodi, quæ in vsus pios non cõuerterentur, atque ingressus eos, qui Simoniacæ labis, aut sordidæ auaritiæ suspicionem haberet, fieri non permitterent, ipsique diligenter de eorum constitutionibus, siue consuetudinibus super prædictis cognoscerent, & illis tantùm, quas probarent exceptis, reliquas ut prauas, & scandalosas rejicerent; eos verò, qui aduersus prædicta quouis ratione commississent, pœnis contra Simoniacos editis, teneri decreuerit: multorum tamen indomita cupiditate, tam prædicta, quàm alia ad beneficium, & commodum ipsorum ministrorum edita, aut omnino contemnuntur, aut in varios sensus traducta perperam eluduntur. Quare nos pro diuini cultus exercitio, simulque euocatorum ad illum auxilio plenius, euidentiusque consulendum fore, rati, reuocamus, & abolemus omnia, & quæcunque priuilegia, consuetudines, & statuta quorumcunque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac maiorum, necnon Collegatarum, etiam iuramento confirmatione Apostolica, aut alio quouis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & lungissimo, ac quantumcunque tempore etiam continuò obseruata, siue pro persoluendis Ecclesiarum, vel

Præla-

Prælatorum debitis, siue pro supportandis illorum oneribus, siue aliis etiam maioribus, maximis, & vrgentissimis causis concessa, & approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innouata, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum dignitatibus, canonicatibus, præbendis, portionibus, beneficijs, & officijs, fructus, ac etiam quotidianæ distributiones ex eis primo ab ipsa vacatione Anno, aut lógio re, vel etiam breuiore tempore prouenturi, mense Episcopali; seu capitulari, aliove loco integrè, vel partim remaneant, seu applicentur, aut in communes vsus cedant, seu inter alios canonicos, & personas Ecclesiæ, seu capituli diuidantur. Quodque nullus etiam Apostolica auctoritate prouisus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, seu portionem, beneficium, vel officium admitti, vel alias in eius possessionem induci possit, nisi prius de obseruandis huiusmodi priuilegijs, consuetudinibus, & statutis iuramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationi, ac fructuum, & distributionum perceptioni renunciauerit, seu capitulo, & personis prædictis cesserit, seu (vt appellant) dulciaria, aut quid aliud præstiterit. Quorum omnium tenores, causas, & effectus habemus præsentibus pro expressis quibuscunq; illa concepta sint formulis, necnon irritantibus, & alijs decretis roborata. Volentes ea omnia vires, & effectum de cetero non habere. Præcipimus igitur, & interdiciamus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegijs, & personis, ad quos id pertinet, nè posthac fructus, aut distributiones huiusmodi, nec prorsus vllam eorum partem retineant, neve ipsorum cessionem, vel renunciacionem, aut dulciaria, vel alia quomodocunq; petant, vel exigant, aut quemquam siue ordinaria, siue Apostolica auctoritate prouisum, ad præstandum huiusmodi iuramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediunt, vel remorentur. Quicumque contrafecerint, si Ecclesiarum Antistites, tam diu à Pontificalis officij exercitio sint suspensi, donec satisfactioe præuia illis per sedem Apostolicam suspensio relaxetur: capitula verò, & collegia quæcunq; Ecclesiastico subiaceant interdicto, ac singulares personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quàm à Romano Pontifice absolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes huiusmodi præstita iuramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quinimo iurantes in huiusmodi censuram incidere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his per quoscunq; scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, vt vbicunq; huiusmodi fructus, & distributiones fabricæ, vel sacristiæ, aut alterius pij loci vsibus vltra semestrem tēpus reperitūtur concessi, horum duntaxat dimidia pars ipsi sacristiæ, vel fabricæ, aut pro loco deinceps tribuatur, alteram verò beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contrarijs quibuscunq; aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, decreto prædictæ Synodi, ac etiam constitutionis scelicis recordationis Iohānis Papæ XXII. quæ incipit, Suscepti, & alijs iuribus hac de re disponentibus nihilominus alijs in suo robore duraturis. Ceterum per prædicta non intendimus illis præiudicare Capitulis, Collegijs, mensis, aut personis fructus, & distributiones inter vacationem beneficiorum, & eorum collationem, siue possessionis apprehensionem provenientes ex statuto, consuetudine, vel priuilegio huiusmodi percipientibus, vel retinentibus, quominus ipsi illos interim, vt antea, exigere valeant, & habeant. Postremò volumus, vt præsentium exempla etiam impressa, Notarij publici manu & Prælati Ecclesiastici, eiusve curiæ sigillo obsignata eandem illam prorsus fidem vbique locorum in iudicio, & extra illud faciant, quam faceret ipsemet præsentis, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reuocationis, abolitionis, præcepti, interdicti, decreti, statuti, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare

præsum-

præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, pridie Kalend. Iunij. Pontificatus nostri anno quinto.

DE IVDÆIS, ET INFIDELIBVS CON-
uerfis, Neophitisve.

Paulus Papa III.

AD perpetuam rei memoriam. Cupientes Iudæos, & alios infideles quoslibet ad fidem Catholicam conuerti, & prætextu honorum per eos antea possessorum ob eandem fidem non distrahi, Motu proprio ex certa nostra scientia auctoritate Apostolica tenore præsentium hac in posterum valitura constitutione sancimus, quòd cuiuscumq; eorundem Iudæorum, & infidelium ad dictam fidem conuerti volenti, etiam si in patria potestate constitutus fuerit, bona sua quæcunque tam mobilia, quàm immobilia, intacta, & illæsa permaneant, ita vt etiam filij familias, & in patria potestate (vt præfertur) constituti, legitima, & quacumq; alia portione bonorum patrimonialium, aut maternorum eis de iure, seu successione bonorum eis aliàs debitorum per eorum parentes fraudari, aut priuari non possint, neque debeant, sed eis integrè, etiam si contra voluntatem parentum suorum ad fidem ipsam conuersi fuerint, etiam eorum parentibus viuentibus debeantur. Et si bona ipsa ex vsura, aut illicito quæstu fuerint acquisita, & notæ sint personæ, quibus eorum fuerit restitutio de iure facièda restituatur male ablatu, illa eisdem personis omnino restituantur, personis verò non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus Ecclesiæ in pios vsus conuertenda, bona huiusmodi eisdem Iudæis & alijs infidelibus in fauorem suscepti baptismatis, tanquam in pium vsum liberè concedimus, eaquæ apud ipsos sic conuersos Iudæos, & alios infideles remanere decernimus: Interdicentes sub diuini anathematis pœna quibusuis tam Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, nè vllam super bonis huiusmodi quouis quæsto colore molestiam inferant, aut inferri patiantur, sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fuerint. Et quoniam, vt scriptum est, qui habuit substantiam mundi huius, & viderit fratrem suum necessitatem habere & clausit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso, si ipsi conuersionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omnes tàm Ecclesiasticas, quàm seculares personas per viscera misericordiæ Dei nostri exhortamur, vt ipsis conuersis manus porrigant adiutrices: ipsi quoque diœcesani non solum Christianos ad subuentionem ipsorum exhortentur, sed etiam tam de redditibus Ecclesiarum, prout potuerint, quàm de ijs, quæ ad pauperum vsus per ipsos conuertendos deuoluuntur, huiusmodi neophitos sustentare non negligant, ipsosquæ à detractionibus, & contumelijs paterna affectione defendant. Et quoniam per gratiam baptismi ciues sanctorum, & domestici Dei efficiuntur, longæquæ dignius existit regenerari spiritu, quàm nasci carne, eadem constitutione statuimus, vt ciuitatum, & locorum, in quibus Sancto Baptismo pro tempore regenerabuntur, verè ciues sint, & priuilegijs, ac liberatibus, & immunitatibus, quæ alij ratione natiuitatis, & originis dumtaxat consequuntur, gaudeant. Curent insuper Sacerdotes Baptizantes, & alij de sacro fonte eos suscipientes, tam ante Baptismum, quàm post, illos articulis fidei, ac legis nouæ præceptis, Catholicæque Ecclesiæ ritibus, diligenter instruere, & tam ipsi, quàm diœcesani operam dent, ne cum alijs Iudæis, seu infidelibus saltem per longum tempus conuersentur, nè sicut quandoque conrigit ab infirmitate curatis modica occasio ad pristinam perditionem recidiuos afficiat. Et quoniam, experientia teste, compertum est mutuam ipsorum neophitorum inter se conuersationem ipsos in fide no-

stra